

vor Formand, som er en befindig Mand, uden at han har havt sine Grunde dertil, og jeg anser ogsaa hans Fremgangsmaade for rigtig og tilbørlig — jeg vilde selv som Formand bære mig ad paa samme Maade og har ogsaa gjort det — da der maa være antydet for ham, at Regjeringen ønskede en hurtig Slutning af Sessjonen. Det andet Moment er Folkethingets Stemning; men vi maa jo dog kunne faae denne Dyrtilslov færdig inden 1ste April; Tid dertil er der, naar den gode Billie er der; thi have vi i saa mange andre Sager benyttet extraordinære Frister, kunne vi ogsaa gjøre det ved denne. Vi have 2den Behandling i Dag, vi kunne faae 3die Behandling imorgen, og Lovforslaget kan baade blive vedtaget, gaa over til Folkethinget og blive sendt tilbage inden 1ste April. Men man siger — thi jeg har hørt de forfærdeligste Rygter — at Folkethinget kan lade det ligge og ikke vil behandle det.

Formanden: Jeg tror dog at burde henstille til det ærede Medlem, om han ikke er kommen vel langt bort fra det, som foreligger, og fordyber sig i Betragtninger, som i Diebliffet ikke ere paa deres Plads.

Madvig: Jeg skal fatte mig saa kort som muligt, men disse Betragtninger ere meget stærkt gjorte gjældende ved de Forhandlinger, der ere gaaede forud for dette Forslags Tilblivelse. Det tør jeg sige, det antager jeg, at Formanden ikke vil afbryde mig, at der er Medlemmer, som nære Betænkelighed ved at stemme for Forandring i Forslaget, fordi Rigsdagen muligvis slutter til 1ste April. Tror Formanden ikke, at det er tilfældigt at sige dette? (Ophold). Det er altsaa tillædeligt. Saa siger jeg, Folkethinget kan jo ikke lade Forslaget ligge hen, uden at Ministeriet for saa vidt gaar ind derpaa, at det slutter Samlingen. Thi, naar der ellers foreligger Forslag, om hvilke Regjeringen anser det for rigtigt, at de blive behandlede, maa Rigsdagen blive ved. Det Andet, som man siger, er — det er ogsaa udtalt før, — at vi risikere, at, naar vi ikke vedtage Forslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger, faae Embedsmændene slet Intet. Der mærkes undertiden forunderlige Stemninger i denne Sal, og vi høre Meget om, hvad der siges om Trudser, Beslutninger, Underskrifter, som andet Steds have fundet Sted; hvor paalidelige disse Efterretninger ere, bryder jeg mig ikke meget om, bryder jeg mig slet ikke om. Jeg synes, det er passende i denne Sal at sige, at det er vor Pligt at lade Andre gjøre, hvad de anse for rigtigst fra deres Side, og jeg vilde paa ingen Maade udtale mig om nogen Beslutning, tagen af Folkethinget, paa en Maade, som kunde involvere en Tilbidsættelse af den tilbørlige Respekt, og jeg har heller ikke udtalt mig nedsettende om Bølsbet af det Dyr-

tilsstillæg, der er bevilget. Jeg har sagt, at i private Forhold vilde en Mand have været vel anset, naar han havde gjort noget Mere. Nu vil jeg sige, at i de private Forhold kan jeg ikke tro, at, naar en Mand har tilbudt at gjøre Tid, og man beder ham om at gjøre Mere, han da vilde fare op i Hidtsighed og tage Alt tilbage; det vilde jeg anse for usømmeligt. Hos den private Mand vilde jeg have Lov til at karakterisere det baade som meget daarligt handlet, som baade umoralisk og ulogt. Om Ansvar vil blive misforstaaet, vilde blive lagt paa de forfærdede Steder, Alt dette maa blive udenfor; vi kunne ikke tage Hensyn til, hvad man vil gjøre andet Steds, naar der er Spørgsmaal om, hvad der er vor Pligt, og vi bør ikke forudsætte, at man andet Steds vil gjøre Andet, end hvad der er humant og billigt. I Tillid til denne Humanitet og Billighed paa andre Steder bør man fastholde sin Mening om, hvad man en Gang har erkjendt for nødvendigt; derfor raader jeg Landstinget til at vedtage Endringsforslaget.

Formanden: I hvorvel det er ganske vist, at det ved en Sag som denne ligger nær at komme ind paa Betragtninger over Embeds- og Lønningsforholdene i Almindelighed, — der var Betragtninger i det ærede Medlems Foredrag, der laa ganske anderledes langt borte, — tror jeg dog at burde henstille, om man ikke under Sagens videre Forhandling maatte ville holde sig saa nøje som muligt til det foreliggende enkelte Tillægs-spørgsmaal. Jeg tror tillige at burde minde om, hvad jeg allerede yttrede ved Sagens 1ste Behandling, at det neppe er hensigtsmæssigt at fordybe sig i, hvad der ligger forud for Lovforslagets Tilblivelse her i Thinget, og jeg skal tilføje, at, naar man omtaler det andet Things Forhandlinger og Beslutninger, ligesom naar man omtaler afvigende Meninger i Landstinget, bør det ved denne Leilighed som ved alle andre kun ske under fornøden Hensynsfuldhed. — Det ærede 2det Medlem for 9de Kreds har Ordet.

Madvig: Maa jeg ikke gjøre en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Madvig: Naar den ærede Formand betegne mine Betragtninger som langtrukne, tror jeg, at de være fuldkommen berettigede og nødvendige, naar jeg skulde begrunde, hvorledes man maatte behandle Dyrtilsstillæget.

Formanden: Jeg henholder mig til, hvad jeg før sagde; det ærede 2det Medlem for 9de Kreds har Ordet.